

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય, અમદાવાદ

આર/સ્પેશિયલ ક્રિમિનલ એપિલિકેશન નંબર ૫૬૧૩/૨૦૧૮

અને

ક્રિમિનલ મિસ.અરજી (સ્ટે માટે) નંબર ૧/૧૮

આર/સ્પેશિયલ ક્રિમિનલ એપિલિકેશન નંબર ૫૬૧૩/૨૦૧૮ માં

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી બી. એન. કારિયા

=====

૧	શું સ્થાનિક સમાવારપત્રોના રિપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવે છે?	હા
૨.	રિપોર્ટ્સને મોકલવું કે નહિ?	હા
૩.	શું ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની સુવાચ્ય નકલ જોવાં ઇચ્છે છે?	ના
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન કે તેનાં હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમ સબબ કોઈ મહત્વપૂર્ણ કાયદાકીય	ના

	પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	
--	---------------------	--

=====

ભૂપતભાઈ નાનજીભાઈ ગજેરા

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર(ઓ) નં. ૧, ૨, ૩, ૪, ૫ તરફે: શ્રી ભૌમિક ધોળકીયા (૭૦૦૯)

સામાવાળા(ઓ) નં. ૨ તરફે: શ્રી જે. એ. આદેશરા (૧૦૭)

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ તરફે: સુશ્રી મોક્ષા ઠક્કર, અતિરિક્ત સરકારી વકીલ
(૨)

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી બી. એન. કારિયા

તારીખ : ૨૭/૦૮/૨૦૨૧

સી.એ.વી. ચૂકાદો

૧. હાલની અરજી દાખલ કરીને અરજદારોએ અમદાવાદના લર્નડ એડિશનલ ચીફ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, કોર્ટ નં. ૧૨ દ્વારા ઇન્ડવાયરી કેસ નં. ૭/૨૦૧૨ માં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૮મી જાન્યુઆરી, ૨૦૧૮ ના હુકમને

પડકાર્યો છે, જેમાં આરોપીઓ અને અન્ય લોકોને સમન્સ ઈશ્યૂ કરવામાં આવ્યા છે અને એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે કે પ્રથમ દર્શનીય રીતે અરજદારો દ્વારા ગુનો બને છે.

૨. અરજદારો તરફે વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી ભૌમિક ધોળકીયા, સામાવાળા-રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી મોક્ષા ઠક્કર અને સામાવાળા નં. ૨ તરફે વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી જે. એ. આદેશરાને સાંભળવામાં આવ્યા.

૩. ફરિયાદપક્ષનો કેસ ટૂંકમાં નીચે મુજબ સંક્ષિપ્ત કરી શકાય છે : -

૪. તારીખ ૨૮મી માર્ચ, ૨૦૧૨ ના રોજ, સામાવાળા નં. ૨ / અત્રેના ફરિયાદીએ લર્નડ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, અમદાવાદ સમક્ષ અત્રેના અરજદારો અને અન્ય લોકો સામે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ (સંક્ષિપ્તમાં "આઇ.પી.સી.") ની કલમ ૪૦૬, ૪૨૦, ૪૬૫, ૪૬૭, ૪૬૮, ૪૭૧ અને ૧૨૦(બી) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ માટે ખાનગી ફરિયાદ નોંધાવી હતી જેને ઇન્કવાયરી કેસ નં. ૭/૨૦૧૨ તરીકે રજીસ્ટર કરવામાં આવી હતી. શરૂઆતમાં, લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટ પોલીસ તપાસનો હુકમ કર્યો હતો. ત્યારબાદ, તારીખ ૧૮મી જાન્યુઆરી, ૨૦૧૮ ના હુકમથી, લર્નડ એડિશનલ ચીફ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, કોર્ટ નં. ૧૨, અમદાવાદે અત્રેના અરજદારો સહિત તમામ આરોપીઓને સમન્સ

ઈશ્યૂ કર્યા હતા જે એપ્રિલ, ૨૦૧૮ માં અરજદારોને બજાવવામાં આવ્યા હતા. ઇન્કવાયરી કેસ નં. ૭/૨૦૧૨ ત્યારબાદ ક્રિમિનલ કેસ નં. ૫૯૪૨/૨૦૧૮ માં પરિણમ્યો હતો. લર્નડ ટ્રાયલ કોર્ટે અરજદારો સામે કેટલાક અવલોકનો કર્યા હતા કે સામાવાળા નં. ૨-મૂળ ફરિયાદી દ્વારા પ્રથમ દર્શનીય રીતે ગુનો બને છે. તેથી, અરજદારોએ ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૧૪, ૨૨૬ અને ૨૨૭ હેઠળ તેમજ ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૪૮૨ હેઠળ અત્રેના અરજદારોના સંબંધમાં ક્રિમિનલ કેસ નં. ૫૯૪૨/૨૦૧૮ (ઇન્કવાયરી કેસ નં. ૭/૨૦૧૨) અને લર્નડ એડિશનલ ચીફ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, કોર્ટ નં. ૧૨, અમદાવાદ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૮મી જાન્યુઆરી, ૨૦૧૮ નો હુકમ રદ કરવા અને સેટ એસાઇડ કરવાની અરજ સાથે આ કોર્ટનો આશરો લીધેલ છે.

પ. અરજદારો તરફે ઉપસ્થિત રહેલા વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી ભૌમિક ધોળકીયાએ સબમિટ કર્યું કે અરજદારોને ફરિયાદમાં ખોટી રીતે ભેરવવામાં આવ્યા છે અને તે કાયદાની પ્રક્રિયાનો સ્પષ્ટ દુરુપયોગ છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે ઇન્કવાયરી કેસ નં. ૭/૨૦૧૨ હવે ક્રિમિનલ કેસ નં. ૫૯૪૨/૨૦૧૮ માં પરિણમ્યો છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે પ્રશ્નવાળી જમીન હાલના અરજદારો દ્વારા ખરીદવામાં આવી હતી અને તેઓ બોનાફાઇડ ખરીદદારો છે. ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૪૬૪ સાથે વાંચતા કલમ ૪૬૩ હેઠળ

વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબ બનાવટનો કોઈ ગુનો અરજદારો સામે બનતો નથી. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે અરજદાર નં. ૧ થી ૪ દ્વારા ઓક્ટોબર-૨૦૧૦ માં બાઈરાજબા જીવાજી પાસેથી રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ મારફતે જમીન ખરીદવામાં આવી હતી. અરજદાર નં. ૫ સદર વ્યવહારના સાક્ષી છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે વર્ષ ૧૯૯૭ માં બાઈરાજબા જીવાજી દ્વારા કરવામાં આવેલ બનાવટના કથિત ગુના સાથે અરજદારોને કોઈ લેવાદેવા નથી કારણ કે પ્રશ્નવાળી જમીનની ખરીદી સમયે તેઓ સદર આક્ષેપો વિશે જાણતા પણ નહોતા. દબાણ લાવવાના હથકંડા અપનાવવાના અને સામાવાળા નં. ૨/ફરિયાદી સાથેના વિવાદનો નિકાલ લાવવાના મલિન ઇરાદા સાથે અરજદારોને કથિત ગુનામાં સામેલ કરવામાં આવ્યા છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૪૬૫, ૪૬૭, ૪૬૮ અને ૪૭૧ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનો તો દૂર રહ્યો, પણ બનાવટનો કોઈ ગુનો અરજદારો સામે બનતો નથી. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે અરજદારોએ કોઈ ખોટી રજૂઆત કરીને ફરિયાદીને ક્યારેય પ્રોત્સાહિત કર્યા નથી અથવા અરજદારો દ્વારા વિશ્વાસઘાત કે છેતરપિંડીનો કોઈ ગુનો કરવામાં આવ્યો નથી. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે કથિત બનાવટી પેઢીનામું વર્ષ ૧૯૯૭ માં બાઈરાજબા જીવાજી દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું, જેના આધારે નોંધ પ્રમાણિત કરવામાં આવી હતી. તે સમયે અરજદારો ક્યાંય ચિત્રમાં નહોતા અને ઓક્ટોબર-૨૦૧૦ માં, રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ મારફતે, અરજદાર નં. ૧ થી ૪ એ પ્રશ્નવાળી જમીન ખરીદી હતી, અને

તેથી, કોઈ ગુનાહિત કાવતરું રચવામાં આવ્યું હોવાનું કહી શકાય નહીં. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે વિવાદ પ્રશ્નવાળી જમીનમાં હક, ટાઈટલ અને હિત અંગેનો છે. સદર વિવાદ હિત, હક અથવા ટાઈટલના સંબંધમાં માત્ર સિવિલ કોર્ટ દ્વારા જ નક્કી કરી શકાય. સામાવાળા નં. ૨ અને અન્ય લોકો, નંદુબા જીવાજીના વારસદારો અને અન્ય લોકો દ્વારા લર્નડ એડિશનલ સિવિલ જજ, અમદાવાદ (ગ્રામ્ય) સમક્ષ રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નં. ૭૧૯/૨૦૧૦ અગાઉથી જ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો અને તારીખ ૨૫મી એપ્રિલ, ૨૦૧૬ ના હુકમથી, સિવિલ કોર્ટ દ્વારા વચગાળાની અરજી આંક-૫ માટેનો મનાઈહુકમ રદ કરવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા કોઈ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી નહોતી. સદર વિવાદ મુખ્યત્વે સિવિલ સ્વરૂપનો છે અને છતાં તેને સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા ગુનાહિત રંગ આપવામાં આવ્યો છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે વાદગ્રસ્ત ફરિયાદ કથિત બનાવટ અને છેતરપિંડી માટે ૧૫ વર્ષથી વધુ સમય પછી દાખલ કરવામાં આવી હતી. અરજદાર નં. ૧ થી ૪ એ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૦ માં પ્રશ્નવાળી જમીન ખરીદી હતી અને વાદગ્રસ્ત ફરિયાદ ૨૯મી માર્ચ, ૨૦૧૨ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવી હતી અને અરજદારોને એપ્રિલ, ૨૦૧૮ માં સમન્સ બજાવવામાં આવ્યા હતા. સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા તેમની ફરિયાદમાં વિલંબ માટે કોઈ વાજબી સ્પષ્ટતા આપવામાં આવી નહોતી જે પણ દર્શાવે છે કે ફરિયાદ મલિન ઇરાદાથી દાખલ કરવામાં આવી હતી. તેથી અરજદારો તરફે ઉપસ્થિત રહેલા વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા અત્રેના અરજદારોના સંબંધમાં ક્રિમિનલ

કેસ નં. ૫૯૪૨/૨૦૧૮ (ઇન્ડિયાયરી કેસ નં. ૭/૨૦૧૨) અને લર્નડ એડિશનલ ચીફ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, કોર્ટ નં. ૧૨, અમદાવાદ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૮મી જાન્યુઆરી, ૨૦૧૮ નો હુકમ રદ કરવા અને સેટ એસાઇડ કરવા માટે અરજ કરવામાં આવી હતી.

૬. દલીલોના સમર્થનમાં અરજદારો તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટે નીચેના ચૂકાદાઓ પર આધાર રાખ્યો છે : –

૧. પ્રભુ ચાવલા વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ રાજસ્થાન એન્ડ અનધર, ૨૦૧૬ (૧૬) એસ.સી.સી. ૩૦ માં રિપોર્ટ થયેલ (શ્રી જજિસ બેંચનો ચૂકાદો) ;

૨. શીલા સેબેસ્ટિયન વિરુદ્ધ આર. જવાહરાજના અને અન્ય, ૨૦૧૮ (૭) એસ.સી.સી. ૫૮૧ માં રિપોર્ટ થયેલ ;

૩. મોહમ્મદ ઇબ્રાહિમ અને અન્ય વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ બિહાર અને અન્ય, ૨૦૦૯ (૮) એસ.સી.સી. ૭૫૧ માં રિપોર્ટ થયેલ ;

૪. પ્રકાશ રામચંદ્ર બારોટ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત, ૨૦૧૧ (૩) જી.એલ.આર. ૨૧૧ માં રિપોર્ટ થયેલ.

૭. તેનાથી વિપરીત સામાવાળા નં. ૨ તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટે અરજદારો દ્વારા કરવામાં આવેલી સબમિશન્સનો સખત વિરોધ કર્યો હતો અને સબમિટ કર્યું હતું કે લર્નડ એડિશનલ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, કોર્ટ નં. ૧૨ દ્વારા એવું અવલોકન કરતો વિગતવાર હુકમ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો કે પ્રથમ દર્શનીય રીતે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૧૨૦(બી) હેઠળનો ગુનો ફરિયાદી દ્વારા સાબિત કરવામાં આવ્યો હતો, અને તેથી, તારીખ ૧૮મી જાન્યુઆરી, ૨૦૧૮ ના હુકમ દ્વારા ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૪૦૬, ૪૨૦, ૪૬૫, ૪૬૭, ૪૬૮, ૪૭૧, ૧૨૦(બી) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે સમન્સ ઇશ્યૂ કરવામાં આવ્યા હતા. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે તારીખ ૨૫મી નવેમ્બર, ૨૦૧૦ ના રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજના નિષ્પાદન પહેલાં, એડવોકેટ શ્રી ભરત કે. પટેલ મારફતે સર્વે/બ્લોક નં. ૭૪, ૧૬૨ અને ૧૬૩ દ્વારા પેતીની જમીન અંગે ટાઇટલ કિલચરન્સ સર્ટિફિકેટ ઇશ્યૂ કરવા માટેની જાહેર નોટિસ તારીખ ૧૬મી ઓગસ્ટ, ૨૦૧૦ ના રોજ દૈનિક વર્તમાનપત્ર "દિવ્ય ભાસ્કર" માં ઇશ્યૂ કરવામાં આવી હતી. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે તારીખ ૨૫મી ઓગસ્ટ, ૨૦૧૦ ના રોજ દૈનિક વર્તમાનપત્ર એટલે કે "દિવ્ય ભાસ્કર" માં એડવોકેટ શ્રી ભાવેશ બી. દવે મારફતે અન્ય એક જાહેર નોટિસ પણ ઇશ્યૂ કરવામાં આવી હતી, અને તે સમયે, નંદુબાના કાયદેસરના વારસદારોએ પ્રશ્નવાળી જમીનના માલિક તરીકે પોતાના હક અને હિસ્સાનો દાવો કર્યો હતો.

વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે પ્રશ્નવાળી જમીનના સંબંધમાં મરહૂમ નંદુબાના કાયદેસરના વારસદારો દ્વારા વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી ભરત કે. પટેલ મારફતે તારીખ ૨૮મી ઓગસ્ટ, ૨૦૧૦ ના લેખિત વાંધાઓ મોકલવામાં આવ્યા હતા. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે પ્રશ્નવાળી જમીનના સંબંધમાં કોઈ ટાઇટલ કિલચરન્સ સર્ટિફિકેટ ઇશ્યૂ કરવામાં આવ્યું ન હોવા છતાં, ફરિયાદના મૂળ ફરિયાદીના આરોપી નં. ૪ થી ૭, જેઓ હકીકતોથી પૂરેપૂરા વાકેફ હતા, તેમણે જમીન ખરીદવાના વ્યવહારમાં પ્રવેશ કર્યો હતો. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે આરોપી નં. ૧ એ, અન્ય આરોપીઓની મિલીભગતથી, રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ મારફતે આરોપી નં. ૪ થી ૭ (અરજદાર નં. ૧ થી ૪) ને જમીન વેચી દીધી છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે તારીખ ૨૮મી ઓક્ટોબર, ૨૦૧૦, ૧૫મી ઓક્ટોબર, ૨૦૧૦ ના રોજ રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજના નિષ્પાદન પછી, તારીખ ૨૩મી માર્ચ, ૨૦૧૧ ના રોજ દૈનિક વર્તમાનપત્ર "સંદેશ" માં એડવોકેટ શ્રી મહેશ વી. પંડિત મારફતે ટાઇટલ કિલચરન્સ સર્ટિફિકેટ ઇશ્યૂ કરવા માટે બીજી જાહેર નોટિસ ઇશ્યૂ કરવામાં આવી હતી. તેઓ અરજદાર નં. ૧ ના પાડોશી છે અને તેમણે સાક્ષી તરીકે સહી કરી છે. જોકે, તેઓ ટાઇટલ કિલચરન્સ સર્ટિફિકેટ ઇશ્યૂ કરવા માટેની અગાઉની જાહેર નોટિસ મુજબના વાંધાઓ અને જાહેર જાહેરાત વિશે પૂરેપૂરા વાકેફ હતા. અન્ય સહ-આરોપીઓ સાથે અરજદારોની મિલીભગત પ્રથમ દર્શનીય રીતે સાબિત થાય છે. ફરિયાદના આરોપી નં. ૨ અને ૮ હકીકતોથી વાકેફ હતા, છતાં, તેમણે વેચાણ દસ્તાવેજમાં

સાક્ષી તરીકે સહી કરી છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે મણિબા દ્વારા કોઈ વિલ નિષ્પાદિત કરવામાં આવ્યું નહોતું, છતાં, એવું ખોટું જણાવવામાં આવ્યું છે કે તેમણે તારીખ ૨૦મી જુલાઈ, ૧૯૯૮ નું વિલ નિષ્પાદિત કર્યું હતું. ગામ નમૂના નં. ૬ માં તારીખ ૨૭મી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૭ ની નોંધ નં. ૩૭૬૫ કરવામાં આવી છે અને જીવાજી વાજેસિંગ વાઘેલાના કાયદેસરના વારસદારો તરીકે મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં મણિબા અને બાઈરાજબાના નામ દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે ગામ નમૂના નં. ૭/૧૨ માં, મરહૂમ નંદુબાનું નામ દર્શાવવામાં આવ્યું હતું અને નંદુબાના કોઈ કાયદેસરના વારસદારો નથી તેવું દર્શાવવા માટે રેકૉર્ડ પર કંઈ નથી, નંદુબાના કાયદેસરના વારસદારોના નામોને બાકાત રાખીને વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરી શકાય નહીં. વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત થયા પછી અત્રેના અરજદારોએ બાઈરાજબા સામે કોઈ કાર્યવાહી દાખલ કરી નથી જે મૂળ ફરિયાદમાં દર્શાવેલ આરોપીઓ વચ્ચે મિલીભગત છે તે દર્શાવતું વધારાનું પરિબળ છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે તારીખ ૨૫મી નવેમ્બર, ૨૦૧૦ ના રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજોના નિષ્પાદન પછી મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં નંદુબાના કાયદેસરના વારસદારોના નામો દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા જે એ પણ દર્શાવે છે કે અગાઉનું પંચનામું ખોટી રીતે કરવામાં આવેલ. ઓક્ટોબર, ૨૦૧૦ માં વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત થયાની જાણ થતાં જ ફરિયાદી દ્વારા તારીખ ૫મી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૧ ના રોજ કાનભા પોલીસ સ્ટેશનમાં અરજી રજૂ કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ, તારીખ ૧૮મી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૧ ના

રોજ ડી.એસ.પી. અમદાવાદ (ગ્રામ્ય) અને અન્ય સત્તામંડળોને પણ બીજી અરજી રજૂ કરવામાં આવી હતી. તારીખ ૨૯મી માર્ચ, ૨૦૧૨ ના રોજ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ કોર્ટ નં. ૧૨ અમદાવાદ સમક્ષ ખાનગી ક્રિમિનલ ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી, અને તેથી, ફરિયાદીએ ૧૫ વર્ષ પછી ગુનાહિત તંત્રને ગતિમાન કર્યું છે તેમ કહેવું યોગ્ય નથી. ફરિયાદીએ આરોપી વ્યક્તિઓ સામે પ્રથમ દર્શનીય કેસ બનાવ્યો છે જેમાં પુરાવા રજૂ કરવાની જરૂર પડશે અને ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૪૮૨ હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને ક્રિમિનલ ફરિયાદને શરૂઆતમાં જ રદ કરી શકાય નહીં. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું કે ટ્રાયલ કોર્ટને આગળ વધવા દેવા અને મેરિટ પર કેસનો નિર્ણય કરવા માટે આ યોગ્ય કેસ છે, અને તેથી, અરજી ગુણદોષ વગરની હોવાથી, ન્યાયના હિતમાં તેને ફગાવી દેવાની અરજ કરવામાં આવે છે. પોતાની દલીલોના સમર્થનમાં, સામાવાળા નં. ૨ તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટ (૨૦૧૦) ૧૧ એસ.સી.સી. ૨૨૬ માં રિપોર્ટ થયેલ ચૂકાદા પર આધાર રાખ્યો છે.

૮. વિદ્વાન એ.પી.પી. એ સબમિટ કર્યું છે કે પોલીસ અધિકારીનો રિપોર્ટ રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવ્યો છે અને કોર્ટ દ્વારા તેને ધ્યાને લેવામાં આવી શકે છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું છે કે આ તબક્કે અરજદારો દ્વારા કરવામાં આવેલી અરજ મંજૂર કરી શકાય નહીં. વિદ્વાન એ.પી.પી. એ પોતાની દલીલોમાં વધુમાં સબમિટ કર્યું છે કે ખુદ ફરિયાદ પરથી જ, અરજદારો સામે આક્ષેપ કરાયેલ ગુનો

ફરિયાદપક્ષ દ્વારા પ્રથમ દર્શનીય રીતે પ્રગટ થાય છે, અને તેથી, આ કોર્ટ કેસની તપાસમાં હસ્તક્ષેપ ન કરી શકે અને આચરવામાં આવેલ કથિત ગુનાની તપાસ કરવાની પરવાનગી આપી શકે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું છે કે એકવાર ગુનો પ્રગટ થઈ જાય પછી, ન્યાયના હિતમાં ગુનાની તપાસ અનિવાર્યપણે થવી જોઈએ. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું છે કે કોર્ટે મુખ્યત્વે ફરિયાદ અથવા એફ.આઈ.આર. ને ધ્યાને લેવાની હોય છે અને કોર્ટ યોગ્ય કેસોમાં, કેસની સંબંધિત હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાને લઈ શકે છે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું છે કે જો સંબંધિત સામગ્રીને ધ્યાને લેતા, કોર્ટને સંતોષ થાય કે ગુનો પ્રગટ થાય છે તો કોર્ટ સામાન્ય રીતે ગુનાની તપાસમાં હસ્તક્ષેપ કરશે નહીં અને ગુનો સાબિત કરવા માટે સામગ્રી એકત્રિત કરવા માટે સામાન્ય રીતે ગુનાની તપાસ પૂર્ણ થવા દેશે. વધુમાં સબમિટ કરવામાં આવ્યું છે કે તારીખ ૧૦.૦૮.૨૦૧૮ ના રોજ આ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા હુકમના કારણે, લર્નડ એડિશનલ ચીફ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, કોર્ટ નં. ૧૨, અમદાવાદ સમક્ષ અરજદારોના સંબંધમાં ક્રિમિનલ કેસ નં. ૫૯૪૨/૨૦૧૮ ની કાર્યવાહી મુલતવી રાખવામાં આવી છે અને તપાસ એજન્સી અરજદારો સામે તપાસ કરવા માટેની સ્થિતિમાં નથી, છતાં, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા પ્રથમ દર્શનીય કેસ બને છે અને તેથી અરજી ફગાવી દેવાની અરજ કરવામાં આવે છે.

૯. સંબંધિત પક્ષકારો તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટો તેમજ વિદ્વાન

એ.પી.પી. ને સાંભળ્યા પછી, અત્રેના અરજદારો અને અન્ય લોકો સામે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા નોંધાવવામાં આવેલી ફરિયાદ પરથી જણાય છે કે બાઈરાજબા જીવાજીએ ઓક્ટોબર – ૨૦૧૦ માં રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ મારફતે અરજદાર નં. ૧ થી ૪ ને પ્રશ્નવાળી જમીન વેચી હતી જેમાં અરજદાર નં. ૫ ને સદર વ્યવહારોના સાક્ષી તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા હતા. ફરિયાદી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલો આ વિવાદ નથી કે બાઈરાજબા જીવાજી દ્વારા કોઈ રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરવામાં આવ્યો નહોતો અથવા બાઈરાજબા જીવાજીની સહી નહોતી. સામાવાળા નં. ૨ માટે એવો કેસ હતો કે સામાવાળા નં. ૨ અને નંદુબાના અન્ય વારસદારો જીવાજી વાજેસંગના કાયદેસરના વારસદારો હોવા છતાં અને પ્રશ્નવાળી જમીનમાં તેમનો હિસ્સો હોવા છતાં, બાઈરાજબાએ સદર જમીન અરજદાર નં. ૧ થી ૪ ને વેચી દીધી હતી. બાઈરાજબા સામે વધુ આક્ષેપો કરવામાં આવ્યા હતા કે તેમણે વર્ષ ૧૯૯૭ માં વારસાઈ નોંધ પ્રમાણિત કરવા માટે ખોટું પેઢીનામું રજૂ કર્યું હતું. ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા કથનો પરથી, એવું જણાય છે કે વર્ષ ૧૯૯૭ માં બાઈરાજબા જીવાજી દ્વારા કરવામાં આવેલા બનાવટના કથિત ગુના સાથે અરજદારોને કોઈ લેવાદેવા નથી કારણ કે તેઓ પક્ષકાર નહોતા અથવા જ્યારે તેમણે ૨૦૧૦ માં પ્રશ્નવાળી જમીન ખરીદી ત્યારે સદર આક્ષેપો વિશે વાકેફ નહોતા. જો આપણે ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૪૦૬ અને ૪૨૦ હેઠળના કથિત શિક્ષાપાત્ર ગુના એટલે કે અનુક્રમે વિશ્વાસઘાત અને છેતરપિંડીને ધ્યાને લઈએ, તો સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા

ફરિયાદમાં ક્યાંય પણ એવું જણાવવામાં આવ્યું નથી કે સામાવાળા નં. ૨ ને કોઈ ખોટી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી અથવા અરજદારો દ્વારા કોઈ ખોટી રજૂઆત કરીને તેમને પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતા. કથિત છેતરપિંડી, જો કોઈ હોય, તો અરજીમાં તેના ઘટકોનો સંપૂર્ણ અભાવ છે. જો આપણે કિમિનલ કાવતરાના ગુનાને ધ્યાને લઈએ, જેમ કે ફરિયાદમાં આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે, તો બાઈરાજબા જીવાજી દ્વારા વર્ષ ૧૯૯૭ માં ખોટું પેઢીનામું તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું, જેના આધારે, વારસાઈ નોંધ પ્રમાણિત કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો પરથી, એવું જણાય છે કે વર્ષ ૧૯૯૭ માં જ્યારે કથિત પેઢીનામું તૈયાર કરવામાં આવ્યું ત્યારે હાલના અરજદારો ક્યાંય ચિત્રમાં નહોતા. પ્રશ્નવાળી જમીન હાલના અરજદાર નં. ૧ થી ૪ દ્વારા ૨૦૧૦ માં રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ મારફતે ખરીદવામાં આવી હતી અને તેથી, હાલના અરજદારો દ્વારા કોઈ ગુનાહિત કાવતરું રચવામાં આવ્યું છે તેમ કહી શકાય નહીં. અરજદાર નં. ૧ થી ૪ ની તરફેણમાં નિષ્પાદિત વેચાણ દસ્તાવેજમાં બાઈરાજબા જીવાજીની સહી અંગે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા તેમની ફરિયાદમાં વિવાદ કરવામાં આવ્યો નહોતો. ફરિયાદમાં ઉઠાવવામાં આવેલી મુખ્ય રજૂઆત પ્રશ્નવાળી જમીનના સંબંધમાં ટાઈટલ, હિત અને હકો અંગેની અને બાઈરાજબા જીવાજી દ્વારા અરજદાર નં. ૧ થી ૪ ની તરફેણમાં વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરવા અંગેની છે. ફરિયાદમાં આવી રજૂઆત કરવાથી ધ ઈન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૪૬૪ ના અર્થમાં રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ ખોટો દસ્તાવેજ બની જશે નહીં.

૧૦. માત્રીય સર્વોચ્ચ અદાલતે શીલા સેબેસ્ટિયન વિરુદ્ધ આર. જવાહરાજના અને અન્ય, ૨૦૧૮ (૭) એસ.સી.સી. ૫૮૧ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં કેટલાક અન્ય ચૂકાદાઓનો સંદર્ભ આપીને ખોટો દસ્તાવેજ બનાવવા અને બનાવટના આ મુદ્દાની ચર્ચા કરી છે. આ કેસમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૪૬૩ અને ૪૬૪ ની ઝીણવટભરી તપાસ કરી છે જે નીચે મુજબ પ્રદાન કરે છે : –

“૧૯. ઉપરોક્ત જોગવાઈઓની ઝીણવટભરી તપાસ પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે, કલમ ૪૬૩ બનાવટના ગુનાને વ્યાખ્યાયિત કરે છે, જ્યારે કલમ ૪૬૪ આઈ.પી.સી. ની કલમ ૪૬૩ હેઠળ બનાવટનો ગુનો કરવાના હેતુથી ખોટો દસ્તાવેજ ક્યારે બનાવવામાં આવ્યો ગણાય તે અંગેનો જવાબ આપીને તેને પુષ્ટિ આપે છે. તેથી, આપણે સુરક્ષિત રીતે તારણ કાઢી શકીએ કે કલમ ૪૬૪ બનાવટના ઘટકોમાંથી એક એટલે કે, ખોટો દસ્તાવેજ બનાવવો તેને વ્યાખ્યાયિત કરે છે. વધુમાં, કલમ ૪૬૫ બનાવટનો ગુનો કરવા માટે સજાની જોગવાઈ કરે છે. કલમ ૪૬૫ હેઠળ દોષસિદ્ધિ ટકાવી રાખવા માટે, પ્રથમ એ સાબિત કરવું પડશે કે બનાવટ આચરવામાં આવી હતી

“૧૯. ઉપરોક્ત જોગવાઈઓની ઝીણવટભરી તપાસ પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે,

કલમ ૪૬૩ બનાવટના ગુનાને વ્યાખ્યાયિત કરે છે, જ્યારે કલમ ૪૬૪ આઈ.પી.સી. ની કલમ ૪૬૩ હેઠળ બનાવટનો ગુનો કરવાના હેતુથી ખોટો દસ્તાવેજ ક્યારે બનાવવામાં આવ્યો ગણાય તે અંગેનો જવાબ આપીને તેને પુષ્ટિ આપે છે. તેથી, આપણે સુરક્ષિત રીતે તારણ કાઢી શકીએ કે કલમ ૪૬૪ બનાવટના ઘટકોમાંથી એક એટલે કે, ખોટો દસ્તાવેજ બનાવવો તેને વ્યાખ્યાયિત કરે છે. વધુમાં, કલમ ૪૬૫ બનાવટનો ગુનો કરવા માટે સજાની જોગવાઈ કરે છે. કલમ ૪૬૫ હેઠળ દોષસિદ્ધિ ટકાવી રાખવા માટે, પ્રથમ એ સાબિત કરવું પડશે કે કલમ ૪૬૩ હેઠળ બનાવટ આચરવામાં આવી હતી, જે દર્શાવે છે કે કલમ ૪૬૪ હેઠળના ઘટકો પણ સંતોષાવવા જોઈએ. તેથી જ્યાં સુધી કલમ ૪૬૩ હેઠળના ઘટકો સંતોષાય નહીં ત્યાં સુધી કેવળ કલમ ૪૬૪ ના ઘટકો પર આધાર રાખીને કોઈ વ્યક્તિને કલમ ૪૬૫ હેઠળ દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં, કારણ કે બનાવટનો ગુનો અપૂર્ણ રહેશે.

૨૦. હાલના વિવાદને ઉકેલવાની ચાવી આઈ.પી.સી. ની કલમ ૪૬૪ માં આપવામાં આવેલી સમજૂતી ૨ ને સમજવામાં રહેલી છે. જેમ કે કોલિન જે., ડિકિન્સ વિરુદ્ધ ગિલ, (૧૮૯૬) ૨ ક્યુ.બી. ૩૧૦ માં ચોક્કસપણે જણાવે છે, જે કેસ કાલ્પનિક સ્ટેમ્પ રાખવા અને બનાવવા સાથે સંબંધિત છે જેમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે બનાવવું, તે પોતે બનાવનાર તરફથી સભાન કૃત્ય ધરાવે છે. તેથી, જે વ્યક્તિએ તેને બનાવ્યો નથી અથવા તેના પર સહી કરી નથી તેની સામે

બનાવટનો ગુનો બની શકે નહીં.

૨૧. મો. ઇબ્રાહિમ અને અન્ય વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ બિહાર અને અન્ય, (૨૦૦૯)

૮ એસ.સી.સી. ૭૫૧ ના કેસમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે કે—

વ્યક્તિએ 'ખોટો દસ્તાવેજ' બનાવ્યો છે તેમ ત્યારે કહેવાય, જો

(૧) તેણે પોતે કોઈ અન્ય વ્યક્તિ હોવાનો અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિ દ્વારા અધિકૃત હોવાનો દાવો કરીને દસ્તાવેજ બનાવ્યો અથવા નિષ્પાદિત કર્યો હોય; અથવા

(૨) તેણે દસ્તાવેજમાં ફેરફાર કર્યો હોય કે ચેડાં કર્યાં હોય; અથવા

(૩) તેણે કપટ કરીને અથવા પોતાના ભાનમાં ન હોય તેવી વ્યક્તિ પાસેથી દસ્તાવેજ મેળવ્યો હોય.

૨૨. મો. ઇબ્રાહિમ (ઉપર મુજબ) માં, આ કોર્ટને કિંમતી જામીનગીરી હોવાનો દાવો કરતા દસ્તાવેજની બનાવટ (કલમ ૪૬૭, આઈ.પી.સી.) અને બનાવટી દસ્તાવેજનો અસલી તરીકે ઉપયોગ કરવો (કલમ ૪૭૧, આઈ.પી.સી.) તે અંગે તપાસ કરવાનો પ્રસંગ મળ્યો હતો. બંને ગુનાઓના મૂળભૂત ઘટકોને ધ્યાને લેતી વખતે, આ કોર્ટે અવલોકન કર્યું હતું કે આઈ.પી.સી. ની કલમ ૪૬૩ હેઠળ વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબ બનાવટનો ગુનો આકર્ષવા માટે આઈ.પી.સી. ની કલમ ૪૬૪ હેઠળ વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબ દસ્તાવેજની રચના પર આધાર રાખે છે.

વધુમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે કે વેચવામાં આવતી મિલકત નિષ્પાદક (વેચનાર) ની મિલકત છે તેવો દાવો કરીને કેવળ વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરવાથી, મિલકતનું ટાઈટલ નિષ્પાદકમાં નિહિત ન હોવા છતાં પણ, આઈ.પી.સી. ની કલમ ૪૬૭ અને ૪૭૧ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ આચર્યાનું બનતું નથી.

૨૩. મો. ઈબ્રાહિમ (ઉપર મુજબ) માં કોર્ટે અવલોકન કર્યું કે:

જે મિલકત ટ્રાન્સફર કરવામાં આવી રહી છે તે પોતાની મિલકત છે તેવો દાવો કરીને વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરતી વ્યક્તિ, અને માલિકના નામે વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરવા માટે માલિક હોવાનો સ્વાંગ રચીને અથવા માલિક દ્વારા અધિકૃત કે સત્તા આપવામાં આવી હોવાનો ખોટો દાવો કરીને વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરતી વ્યક્તિ વચ્ચે મૂળભૂત તફાવત છે. જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ મિલકત પોતાની હોવાનું વર્ણન કરીને તેને ટ્રાન્સફર કરતો દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરે છે, ત્યારે બે શક્યતાઓ રહેલી છે. પહેલી એ છે કે તે શુદ્ધ બુદ્ધિથી માને છે કે મિલકત ખરેખર તેની પોતાની છે. બીજી એ છે કે તે પોતાની મિલકત નથી તે જાણવા છતાં પણ તે અપ્રામાણિકપણે અથવા કપટપૂર્વક તે પોતાની હોવાનો દાવો કરતો હોઈ શકે છે. પરંતુ 'ખોટા દસ્તાવેજો' ની પ્રથમ શ્રેણીમાં આવવા માટે, કોઈ દસ્તાવેજ અપ્રામાણિકપણે અથવા કપટપૂર્વક બનાવવામાં આવ્યો હોય કે નિષ્પાદિત કરવામાં આવ્યો હોય તે પૂરતું નથી. એક વધારાની

જરૂરિયાત એ છે કે તે એવા ઈરાદા સાથે બનાવવામાં આવ્યો હોવો જોઈએ કે જેથી એવું મનાવવામાં આવે કે સદર દસ્તાવેજ એવી વ્યક્તિ દ્વારા અથવા એવી વ્યક્તિની સત્તાથી બનાવવામાં આવ્યો હતો કે નિષ્પાદિત કરવામાં આવ્યો હતો, જેના દ્વારા અથવા જેની સત્તાથી તે બનાવવામાં આવ્યો નથી કે નિષ્પાદિત કરવામાં આવ્યો નથી તેમ તે જાણે છે.

જ્યારે કોઈ દસ્તાવેજ એવી વ્યક્તિ દ્વારા નિષ્પાદિત કરવામાં આવે છે જે પોતાની ન હોય તેવી મિલકત પર દાવો કરે છે, ત્યારે તે પોતે કોઈ અન્ય વ્યક્તિ હોવાનો દાવો કરતી નથી કે કોઈ અન્ય વ્યક્તિ દ્વારા અધિકૃત હોવાનો દાવો કરતી નથી. તેથી, આવા દસ્તાવેજનું નિષ્પાદન (જે મિલકતના તે માલિક નથી તેવી કોઈ મિલકત ટ્રાન્સફર કરવાનો દાવો કરતો હોય) એ સદર સંહિતાની કલમ ૪૬૪ હેઠળ વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબ ખોટા દસ્તાવેજનું નિષ્પાદન નથી. જો જે નિષ્પાદિત કરવામાં આવ્યું છે તે ખોટો દસ્તાવેજ નથી, તો કોઈ બનાવટ નથી. જો કોઈ બનાવટ નથી, તો સદર સંહિતાની કલમ ૪૬૭ કે કલમ ૪૭૧ બંનેમાંથી કોઈ આકર્ષાતી નથી.”

૨૪. મીર નાગવી અસ્કારી વિરુદ્ધ સેન્ટ્રલ બ્યુરો ઓફ ઇન્વેસ્ટિગેશન, (૨૦૦૯) ૧૫ એસ.સી.સી. ૬૪૩ માં, આ કોર્ટે, તે કેસની હકીકતોનું પૃથક્કરણ કર્યા પછી, નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:

કોઈ વ્યક્તિ ખોટો દસ્તાવેજ અથવા રેકૉર્ડ બનાવે છે તેમ ત્યારે કહેવાય જો તે ઉપર જણાવ્યા મુજબની અને સદર કલમ હેઠળ પ્રદાન કરવામાં આવેલી ત્રણ શરતોમાંથી એકને સંતોષે. પ્રથમ શરત એ છે કે દસ્તાવેજ એવા ઈરાદા સાથે ખોટો બનાવવામાં આવ્યો છે જેથી એવું મનાવવામાં આવે કે સદર દસ્તાવેજ એવી વ્યક્તિ દ્વારા બનાવવામાં આવ્યો છે, જેના દ્વારા તે બનાવવામાં આવ્યો નથી તેમ દસ્તાવેજને ખોટો બનાવનાર વ્યક્તિ જાણે છે. સ્પષ્ટપણે અત્રેના કેસમાં પ્રશ્નવાળા દસ્તાવેજો, ભલે તે અપ્રામાણિકપણે કે કપટપૂર્વક બનાવવામાં આવ્યા હોવાનું માની લેવામાં આવે તો પણ, તેઓ કોઈ અન્ય વ્યક્તિ દ્વારા અથવા તેની સત્તા હેઠળ બનાવવામાં આવ્યા હતા તેવું મનાવવાના ઈરાદાથી બનાવવામાં આવ્યા નહોતા.

સદર કલમનો બીજો માપદંડ એવા કેસ સાથે સંબંધિત છે જ્યાં કોઈ વ્યક્તિ કાયદેસરની સત્તા વગર દસ્તાવેજ બન્યા પછી તેમાં ફેરફાર કરે છે. પ્રશ્નવાળા વાઉચર બન્યા પછી તેમાં ફેરફાર કરવાનો કોઈ આક્ષેપ થયો નથી. તેથી, અમારા મત મુજબ સદર કલમનો બીજો માપદંડ પણ હાલના કેસને લાગુ પડતો નથી.

કલમ ૪૬૪ ની ત્રીજી અને અંતિમ શરત એવા દસ્તાવેજ સાથે સંબંધિત છે, જેના પર એવી વ્યક્તિ દ્વારા સહી કરવામાં આવી હોય કે જે પોતાની માનસિક ક્ષમતાના કારણે બનાવેલા દસ્તાવેજોની સામગ્રી જાણતી ન હોય એટલે કે નશાની હાલત અથવા અસ્થિર મગજના કારણે વગેરે. અમારી સમક્ષનો કેસ પણ એવો નથી. તેથી નિઃશંકપણે અમારી સમક્ષના આરોપીને ખોટો દસ્તાવેજ

બનાવવા માટે દોષિત ઠેરવી શકાય ન હોત.

૨૫. પીનલ કાયદાના કડક અર્થઘટનને ધ્યાનમાં રાખીને એટલે કે, અર્થઘટનના નિયમનો સંદર્ભ આપતાં જેમાં કુદરતી અનુમાનોને પ્રાધાન્ય આપવામાં આવે છે, અમે અવલોકન કરીએ છીએ કે બનાવટનો આરોપ એવી વ્યક્તિ પર મૂકી શકાય નહીં જે તેનો બનાવનાર નથી. અસંખ્ય કેસોમાં ઠરાવ્યા મુજબ, દસ્તાવેજ બનાવવો એ તેને બનાવવડાવવા કરતાં અલગ છે. કલમ ૪૬૪ ની સમજૂતી ૨ વધુમાં સ્પષ્ટ કરે છે તેમ, કલમ ૪૬૪ હેઠળ ગુનો બનવા માટે એ અનિવાર્ય છે કે ખોટો દસ્તાવેજ બનાવવામાં આવે અને આરોપી વ્યક્તિ તેનો બનાવનાર હોય, અન્યથા આરોપી વ્યક્તિ બનાવટના ગુના માટે જવાબદાર નથી.

૨૬. ખોટા દસ્તાવેજની વ્યાખ્યા એ બનાવટની વ્યાખ્યાનો એક ભાગ છે. બંનેને સાથે વાંચવા જોઈએ. બનાવટ અને કપટ એ મુખ્યત્વે પુરાવાનો વિષય છે જે પ્રત્યક્ષ પુરાવા દ્વારા અથવા સાબિત થયેલી હકીકતો પરથી દોરેલા અનુમાનો દ્વારા હકીકત તરીકે સાબિત કરી શકાય છે. હાથ પરના કેસમાં, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા એવું કોઈ તારણ નોંધવામાં આવ્યું નથી કે સામાવાળા ઓએ તે ખોટા દસ્તાવેજના નામે ગીરો દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરવા માટે કોઈ ખોટો દસ્તાવેજ અથવા દસ્તાવેજ/રેકૉર્ડનો ભાગ બનાવ્યો છે. તેથી, સામાવાળા નં. ૧ કે સામાવાળા નં. ૨ માંથી કોઈને પણ બનાવટી દસ્તાવેજોના બનાવનાર ગણી

શકાય નહીં. તે સળિયાછાપ વ્યક્તિ છે જેને બનાવટ કરીને ખોટો દસ્તાવેજ બનાવ્યો છે તેમ કહી શકાય. આવા કિસ્સામાં ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ એપેલેટ કોર્ટે આરોપીને દોષિત ઠેરવીને પોતાની જાતને ગેરમાર્ગે દોરી હતી. તેથી, હાઇકોર્ટે સ્થાપિત કાયદાકીય સ્થિતિના આધારે આરોપીને યોગ્ય રીતે નિર્દોષ છોડી મૂક્યા છે અને અમને તેમાં હસ્તક્ષેપ કરવાનું કોઈ કારણ જણાતું નથી.”

૧૧. ફરિયાદને સાદી રીતે વાંચતા વધુમાં જણાય છે કે વિવાદ પ્રશ્નવાળી જમીનમાં હક, ટાઇટલ અને હિત અંગેનો છે. ક્ષણભર માટે માની લઈએ કે બંને પક્ષકારોના પ્રશ્નવાળી જમીનમાં પોતાના હક, ટાઇટલ કે હિત છે, તો આવા ટાઇટલ અને હકો માત્ર સક્ષમ સિવિલ કોર્ટ દ્વારા જ નક્કી કરી શકાય. હક, ટાઇટલ અને હિતના સંબંધમાં હાલના કેસમાં વિવાદ શુદ્ધ રીતે સિવિલ સ્વરૂપનો જ જણાય છે. ફરિયાદીના દૂખાવા માટેનો ઉપાય એ અરજદાર નં. ૧ થી ૪ ની તરફેણમાં બાઈરાજબા અને અન્ય લોકો દ્વારા નિષ્પાદિત રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ રદ કરાવવાનો છે, જેના માટે સામાવાળા નં. ૨/ફરિયાદીએ લર્નડ એડિશનલ સિવિલ જજ, અમદાવાદ (ગ્રામ્ય) સમક્ષ અગાઉથી જ રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નં. ૭૧૯/૨૦૧૦ દાખલ કર્યો છે અને તારીખ ૨૫.૦૪.૨૦૧૬ ના હુકમથી સિવિલ કોર્ટ દ્વારા વચગાળાના મનાઈહુકમની અરજી (આંક ૫) રદ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદીએ હાલના કેસમાં સિવિલ વિવાદને ગુનાહિત રંગ આપવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. વધુમાં, એવું જણાય છે કે વર્ષ ૧૯૯૭ માં વારસાઈ

નોંધ માટે કથિત પેઢીનામું બાઈરાજબા જીવાજી દ્વારા મેળવવામાં આવ્યું હતું.
 મૌજે હથીજણ તા. દસકોઈ, જી. અમદાવાદની બ્લોક નં. ૭૪, ૧૩૪, ૧૬૨,
 ૧૬૩, ૧૬૪ અને ૧૬૯ વાળી જમીનો મૂળ મરહૂમ જીવાજી વાજેસંગની હતી,
 જેઓ તારીખ ૦૧.૦૫.૧૯૯૭ ના રોજ અવસાન પામ્યા હતા. વારસાઈ નોંધ નં.
 ૩૭૬૫ ગામ નમૂના નં. ૬ માં દર્જ કરવામાં આવી હતી જેના દ્વારા મણિબા
 જીવાજી (જીવાજીના વિધવા) અને બાઈરાજબા જીવાજી (જીવાજીના પુત્રી) નું
 નામ તારીખ ૩૦.૦૪.૧૯૯૮ ના રોજ બ્લોક નં. ૧૬૨, ૧૬૩, ૧૬૪ અને ૧૬૯
 માં નોંધવામાં આવ્યું હતું. વધુમાં જણાય છે કે વારસાઈ નોંધ નં. ૩૭૬૫ માં
 બ્લોક નં. ૭૪ અને ૧૩૪ દર્શાવવાના રહી ગયા હતા અને તેથી, તારીખ
 ૧.૧.૧૯૯૯ ના રોજ અલગ વારસાઈ નોંધ નં. ૩૮૪૭ નોંધવામાં આવી હતી
 અને બ્લોક નં. ૭૪ અને ૧૩૪ માં મણિબા જીવાજી અને બાઈરાજબા જીવાજીના
 નામ નોંધવામાં આવ્યા હતા. સદર નોંધ તારીખ ૧૬.૦૩.૧૯૯૯ ના રોજ
 પ્રમાણિત કરવામાં આવી હતી. મણિબા જીવાજીએ તારીખ ૧૪/૨૦ મે, ૧૯૯૮
 ના રોજ બાઈરાજબા જીવાજીની તરફેણમાં વિલ નિષ્પાદિત કર્યું હતું. અરજદાર
 નં. ૧ થી ૪ એ તારીખ ૧૫.૧૦.૨૦૧૦ અને ૧૮.૧૦.૨૦૧૦ ના રોજ
 બાઈરાજબા જીવાજી પાસેથી જમીન ખરીદી હતી. અરજદાર નં. ૫ એ બ્લોક નં.
 ૭૪ અને ૧૩૪ ના સંબંધમાં અરજદાર નં. ૧ થી ૪ ની તરફેણમાં રજિસ્ટર્ડ
 વેચાણ દસ્તાવેજમાં સાક્ષી તરીકે સહી કરી છે. બ્લોક નં. ૧૬૨ માટે અરજદાર નં.
 ૧ થી ૪ ની તરફેણમાં તારીખ ૨૮.૧૦.૨૦૧૦ ના રોજ બીજો વેચાણ દસ્તાવેજ

પણ સમાન રીતે રજિસ્ટર્ડ થયો હતો જેમાં પણ અરજદાર નં. ૫ એ સદર રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજમાં સાક્ષી તરીકે સહી કરી છે. એવું પણ જણાય છે કે પ્રશ્નવાળી જમીનની વિવિધ નોંધો ખાસ કરીને નોંધ નં. ૪૯૧૨, ૫૦૨૧, ૫૦૨૨, ૫૦૨૪, ૫૦૨૫ અને ૫૮૩૬ ના સંબંધમાં વિવિધ મહેસૂલી સત્તામંડળો સમક્ષ વિવિધ કાર્યવાહીઓ પેન્ડિંગ છે. એવું પણ જણાય છે કે બાઈરાજબા જીવાજીએ તેમના એડવોકેટ મારફતે તારીખ ૧૭.૦૮.૨૦૧૦ ના રોજ દૈનિક વર્તમાનપત્ર "દિવ્ય ભાસ્કર" માં ટાઈટલ કિલયરન્સ માટેની જાહેર નોટિસ ઇશ્યૂ કરી હતી. સામાવાળા નં. ૨-સામાવાળા નં. ૨ અને અન્ય લોકોએ તેમના એડવોકેટો મારફતે વાંધાઓ ઉઠાવ્યા હતા અને બાઈરાજબા જીવાજીના વિદ્વાન એડવોકેટને નોટિસ ઇશ્યૂ કરી હતી. સામાવાળા નં. ૨ અને અન્ય લોકોએ દૈનિક વર્તમાનપત્ર 'દિવ્ય ભાસ્કર' માં જાહેર નોટિસ / ચેતવણી પણ ઇશ્યૂ કરીને જનતાને મિલકત અંગે કોઈ વ્યવહાર ન કરવા જણાવ્યું હતું. એવું ક્યારેય કહી શકાય નહીં કે બાઈરાજબા જીવાજી દ્વારા ઇશ્યૂ કરાયેલ જાહેર નોટિસ અને સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા વાંધાઓ અને પ્રકાશિત થયેલી બંને નોટિસો વિશે અરજદારો વાકેફ હતા. એવું પણ જણાય છે કે અરજદાર નં. ૧ થી ૪ એ તેમના એડવોકેટો મારફતે તારીખ ૨૪.૦૩.૨૦૧૧ ના રોજ દૈનિક વર્તમાનપત્ર 'સંદેશ' માં ટાઈટલ કિલયરન્સ માટે એક જાહેર નોટિસ પણ ઇશ્યૂ કરી હતી. વધુમાં જણાય છે કે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા લર્નડ સિવિલ જજ, અમદાવાદ (ગ્રામ્ય) સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવેલા રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નં. ૭૧૯/૨૦૧૦ માં,

અરજદારોને પક્ષકાર તરીકે જોડવામાં આવ્યા નહોતા. પોતાની તરફેણમાં વચગાળાનો મનાઈહુકમ આપવાની અરજ સાથે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા સિવિલ સૂટમાં વચગાળાના મનાઈહુકમ માટેની અરજી પણ ફાઈલ કરવામાં આવી હતી જે ફગાવી દેવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ, પ્રશ્નવાળી જમીનના વેચાણને ધ્યાને લેતા, સામાવાળા નં. ૨ એ રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નં. ૭૧૯/૨૦૧૦ માં આંક ૪૨ થી સુધારેલી વચગાળાના મનાઈહુકમની અરજી દાખલ કરી હતી અને અત્રેના હાલના અરજદાર નં. ૧ થી ૪ ને જોડ્યા હતા. લર્નડ એડિશનલ સિવિલ જજ, અમદાવાદ (ગ્રામ્ય) એ તારીખ ૨૫.૦૪.૨૦૧૬ ના હુકમથી વાદીની આંક ૫ અને આંક ૪૩ પરની મનાઈહુકમની બંને અરજીઓ તુરંત ફગાવી દીધી હતી. અરજદારો તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટો દ્વારા કરવામાં આવેલી સબમિશન્સ મુજબ, દાવાના વાદીએ લર્નડ સિવિલ જજ, અમદાવાદ (ગ્રામ્ય) દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૨૫.૦૪.૨૦૧૬ ના હુકમને ઉપલી અદાલત સમક્ષ પડકાર્યો નથી અને સદર હુકમે આખરીતા પ્રાપ્ત કરી લીધી છે.

૧૨. એ એક અવિવાદિત હકીકત છે કે બંને પક્ષો વર્ષ ૨૦૧૦ થી સિવિલ કોર્ટ સમક્ષ છે. સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા દાવામાં સિવિલ કોર્ટે અગાઉથી જ પ્રશ્નવાળી બાબત પર પોતાનો અધિકારક્ષેત્ર વાપર્યો છે. સમગ્ર વિવાદ અરજદાર નં. ૧ થી ૪ દ્વારા બાઈરાજબા જીવાજી પાસેથી તેમની તરફેણમાં રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ દ્વારા ખરીદવામાં આવેલી બ્લોક નં. ૭૪,

૧૩૪ અને ૧૬૩ ની જમીન પરના હક, ટાઈટલ અને હિત અંગેનો છે. પ્રશ્નવાળી જમીનના વાસ્તવિક માલિક કોણ છે અથવા પ્રશ્નવાળી જમીનના બે માલિકો છે કે કેમ, તેનો જવાબ સિવિલ કોર્ટ જ પક્ષકારોના સંબંધિત હકો નક્કી કર્યા પછી આપી શકે છે. મહત્વનું એ છે કે, સમગ્ર એફ.આઈ.આર. ને જેમ છે તેમ સ્વીકારી લેવામાં આવે તો પણ શું કોઈ ગુનો થયો હોવાનું કહી શકાય. એ સ્થાપિત કાયદો છે કે જો એફ.આઈ.આર. કોઈ ગુનો આચરવામાં આવ્યો હોવાનું પ્રગટ કરવામાં નિષ્ફળ જાય, તો તે રદ થવાને પાત્ર છે. અન્યથા, તે કાયદાની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગ સમાન બનશે. આ વિવાદિત નથી કે વેચાણ દસ્તાવેજ બાઈરાજબા જીવાજી દ્વારા તેમની અસલી સહીથી નિષ્પાદિત કરવામાં આવ્યો છે. અરજદાર નં. ૧ થી ૪ ની તરફેણમાં વેચાણ દસ્તાવેજ નિષ્પાદિત કરવા માટે મૂળ માલિકના હક, ટાઈટલ અને હિત સામે વિવાદ ઉઠાવવામાં આવ્યો છે. ખુદ ફરિયાદમાં ઉઠાવવામાં આવેલો વિવાદ સદર વર્ષ ૨૦૧૦ ના દસ્તાવેજને ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૪૬૪ ના અર્થમાં ખોટો દસ્તાવેજ બનાવશે નહીં જેથી ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૪૬૫, ૪૬૭, ૪૬૮ અને ૪૭૧ હેઠળ તેમજ ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૪૦૬ અને ૪૨૦ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનો બને. આ સંબંધમાં કાયદો હવે ખૂબ સારો સ્થાપિત થયેલ છે. માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે મહંમદ ઇબ્રાહિમ અને અન્ય વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ બિહાર અને અન્ય, ૨૦૧૦ (૧) જી.એલ.એચ. ૧૮૪ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં બનાવટ શેનાથી બનશે તેની વિસ્તૃત સમજૂતી આપી હતી. સદર કેસમાં માનનીય સર્વોચ્ચ

અદાલત દ્વારા પ્રતિપાદિત કરવામાં આવેલ સિદ્ધાંત હાલના કેસને સીધો લાગુ પડે છે. પાછળથી આ કોર્ટ દ્વારા પ્રકાશ રામચંદ્ર બારોટ અને અન્ય વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત અને અન્ય, (૨૦૧૧) ૩ જી.એલ.એચ. ૨૧૧ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં સમાન વલણ અપનાવવામાં આવ્યું હતું. આ કોર્ટે (માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે. બી. પારડીવાલા) પેરા નં. ૩૧ અને ૩૨ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે : –

“એ સ્થાપિત થયેલ છે કે છેતરપિંડીનો ગુનો બનવા માટે, એ દર્શાવવું આવશ્યક છે કે રજૂઆત અથવા વચન આપતી વખતે આરોપીનો કપટપૂર્ણ અથવા અપ્રામાણિક ઈરાદો હતો અને કરારમાં પ્રવેશતી વખતે જ આવો ગુનાહિત ઈરાદો હતો તેવું કેવળ પાછળથી વચન પાળવામાં તેની નિષ્ફળતા પરથી ધારી શકાય નહીં.

મારું પ્રથમ દર્શનીય પરીક્ષણ મને સંતોષ આપે છે કે એફ.આઈ.આર. માં કરવામાં આવેલા કથનો જો સાચા માની લેવામાં આવે તો પણ, આઈ.પી.સી. ની કલમ ૪૦૬, ૪૨૦, ૪૬૫, ૪૬૭, ૪૬૮, ૪૭૧, ૪૪૭, ૧૮૬, ૧૨૦બી અને ૫૦૪ હેઠળ કોઈ ગુનો બનતો નથી.”

૧૩. ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૪૧૩ અને ૪૨૦ ની જોગવાઈઓને આકર્ષવા માટે, વચન આપતી વખતે ગુનાહિત ઈરાદો એ તેની જરૂરિયાત અને આવશ્યક ઘટક છે અને ત્યારબાદ વચન પૂરું કરવામાં નિષ્ફળ

જવાથી પોતાની મેળે કલમ ૪૧૩ અથવા કલમ ૪૨૦ ની જોગવાઈઓ આકર્ષાશે નહીં. મેન્સ રિયા (ગુનાહિત માનસિકતા) એ કલમ ૪૨૦ હેઠળ છેતરપિંડીના ગુનાના આવશ્યક ઘટકોમાંથી એક છે. વાસ્તવિકતામાં કલમ ૪૧૫ નું દષ્ટાંત (જી) સ્થિતિને પૂરતી સ્પષ્ટ કરે છે જે દર્શાવે છે કે કરારના ભંગમાં ડિલિવરી કરવામાં કેવળ નિષ્ફળતા એ છેતરપિંડી સમાન બનશે નહીં પરંતુ તે કરારના ભંગ માટે માત્ર સિવિલ કાર્યવાહી માટે જવાબદાર છે.

૧૪. સામાવાળા નં. ૨ તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટે ૨૦૧૦ (૧૧) એસ.સી.સી. ૨૨૬ ના ચૂકાદા પર આધાર રાખ્યો છે, જેમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ચૂકાદાના પેરા નં. ૨૦ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે : –

“જોકે કલમ ૪૮૨ હેઠળ હાઈકોર્ટ પાસે રહેલી સત્તાઓ વ્યાપક છે, તેમ છતાં, આવી સત્તાના ઉપયોગમાં સંભાળ/સાવચેતી રાખવી જરૂરી છે. હસ્તક્ષેપ સુદ્ધ સિદ્ધાંતો પર હોવો જોઈએ અને કાયદેસરની કાર્યવાહીને રૂંધવા માટે અંતર્ગત સત્તાનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ નહીં. અમે સ્પષ્ટ કરીએ છીએ કે જો ફરિયાદમાં દર્શાવેલા આક્ષેપો એવા ગુનાનો સમાવેશ કરતા નથી કે જેની મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા દખલ લેવામાં આવી હોય, તો કલમ ૪૮૨ હેઠળની અંતર્ગત સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને તેને રદ કરવાનો હાઈકોર્ટ માટે માર્ગ ખુલ્લો છે.”

૧૫. હાથ પરના કેસમાં, ગેરકાયદેસર દેશી દારૂ બનાવવા માટે ગોળની હેરફેર

અંગેના ચોક્કસ આક્ષેપો ઉપરાંત, ફરિયાદપક્ષે લેબોરેટરી પૃથક્કરણ રિપોર્ટ પર પણ આધાર રાખ્યો હતો જેમાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો કે હેરફેર કરવામાં આવેલ ગોળ આથો લાવવા માટે યોગ્ય હતો, જે વપરાશ માટે અયોગ્ય એવા આલ્કોહોલનું ઉત્પાદન કરે છે. આ સંજોગોમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતનો મત છે કે અસ્તિત્વમાં રહેલો કાયો માલ સંબંધિત આરોપી વ્યક્તિઓને દોષિત ઠેરવવા માટે પૂરતો હશે કે કેમ તેનો વિચાર માત્ર ટ્રાયલ સમયે જ કરવાનો રહે છે. વધુમાં એવો મત વ્યક્ત કરવામાં આવ્યો છે કે ચાર્જ ફ્રેમ કરતી વખતે, ગુનો આચરવામાં આવ્યો હોવાનું અને ચાર્જ કરાયેલી વ્યક્તિઓની સંડોવણી દર્શાવતો પ્રથમ દર્શનીય કેસ બને છે કે કેમ તે નક્કી કરી શકાય છે. સામાવાળા નં. ૨ તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડવોકેટે આધાર રાખેલો ચૂકાદો માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતની નિશ્ચિત હકીકતોના કારણે મદદરૂપ થઈ શકે નહીં.

૧૬. આ બાબતને ધ્યાને લેતા, એવું જણાય છે કે બંને પક્ષો પોતપોતાની રીતે પોતાના હકનો દાવો કરી રહ્યા છે. જ્યાં સુધી મિલકતમાં ટાઈટલ, હક કે હિતનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી તે માત્ર સક્ષમ સિવિલ કોર્ટ દ્વારા જ નક્કી કરી શકાય અને બંને પક્ષો છેલ્લા દસ વર્ષથી રેગ્યુલર સિવિલ સૂટ નં. ૭૧૯/૨૦૧૦ માં સિવિલ કોર્ટ સમક્ષ અગાઉથી જ છે અને સંબંધિત કાર્યવાહી પણ હાથ ધરવામાં આવી છે, તેથી આવી કાર્યવાહી ચાલુ રાખવી એ વાસ્તવિક રીતે કાયદાની પ્રક્રિયાના ભારે દુરુપયોગ સમાન બનશે.

૧૭. હાલનો કેસ બીજી શ્રેણીમાં આવે છે જ્યાં આરોપી કોર્ટની પ્રક્રિયા દ્વારા હેરાનગતિની ફરિયાદ કરે છે. જ્યાં કોર્ટની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ થયો હોય અથવા કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ થતો હોય તેવી અન્ય અસાધારણ પરિસ્થિતિઓ હોય ત્યાં અંતર્ગત સત્તાઓના ઉપયોગ પર સંપૂર્ણ મનાઈ નથી. આ કોર્ટે તેની અંતર્ગત સત્તાઓ હેઠળ આ બાબતની તપાસ કરી છે. હાલનો કેસ અણધારી રીતે ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૪૮૨ અનુસાર હાઈકોર્ટની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરવા માટેની શ્રેણીમાં આવે છે. તદનુસાર, આ અરજી મંજૂર કરવામાં આવે છે. અમદાવાદ (ગ્રામ્ય) ના લર્નડ એડિશનલ ચીફ મેટ્રોપોલિટન મેજિસ્ટ્રેટ, કોર્ટ નં. ૧૨ દ્વારા ક્રિમિનલ કેસ નં. ૫૯૪૨/૨૦૧૮ (ઇન્કવાયરી કેસ નં. ૭/૨૦૧૨) માં અત્રેના અરજદારોના સંબંધમાં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૧૮મી જાન્યુઆરી, ૨૦૧૮ નો વાદગ્રસ્ત હુકમ અને પરિણામી કાર્યવાહી આથી રદ કરવામાં આવે છે અને સેટ એસાઈડ કરવામાં આવે છે.

૧૮. રૂલ એવ્સોલ્યુટ કરવામાં આવે છે.

(બી. એન. કારિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

ક્રિમિનલ મિસ. અરજી (મનાઈહુકમ માટે) નં. ૧/૨૦૧૮ માં હુકમ

મુખ્ય અરજીમાં પસાર કરવામાં આવેલા હુકમને ધ્યાને લેતા, મનાઈહુકમ માટે દાખલ કરવામાં આવેલી ક્રિમિનલ મિસ. અરજી નં. ૧/૨૦૧૮ ટકી શક્તી નથી અને તદનુસાર નિકાલ કરવામાં આવે છે.

(બી. એન. કારિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

પક્ષવી

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.